

PARLAMENT NADAL DE 2023

Bona nit a tots i totes, uff com ha passat el temps.....

Enguany m'han demanat de fer aquest "Parlament", un privilegi per mi, del que no m'hi puc negar. No es fàcil però ho intentaré.

Sols tinc paraules d'agraïment.

En primer lloc, agrair profundament a totes les persones que van iniciar aquesta proesa de fer la nostra Entitat amb identitat pròpia i que a perdurat fins avui i esperem que per molts anys mes.

D'aquestes persones cal destacar-ne el fet de com l'any 1953 ja començaven a preveure una pre-Talaia , que es va materialitzar oficialment l' 11 de setembre de 1955, amb tot el que això podia representar en aquells anys , pocs recursos, coneixements escassos, però amb il·lusió i tenacitat varen fer el que avui tenim, no ho malmetem.

Antoni Ordovàs avui els representes a tots ells, mil gràcies repeteixo per tot el que vàreu fer i per poder tenir-te entre nosaltres tal com tu ens dius el joves.

També voldria dedicar un respectuós record a totes les persones que ens han precedit al llarg dels anys i que avui ja no hi son entre nosaltres, companys i companyes amb qui hem compartit dies de joia, muntanyes, esquiades , sardanes, espeleo, i un llarg etz, voldria anomenar-los a tots ells ja que han format part d'unes vivències irrepetibles, davant de la incertesa de deixar-ne alguns a fora de la llista prefereixo que tots plegats fem un exercici de reconeixement i els dignifiquem com es mereixen, i que mai s'esborrin de la nostra memòria.

Agrair a totes les persones que d'una manera desinteressada dediquen esforç personal a contribuir a fer que tot funcioni, presidents/presidenta, membres de juntes passades i actuals, persones que fan la labor d'oficina gestionant documents, cada vegada mes enrevessats, divendres culturals i també persones que fan i han fet el manteniment del local, feines que no es veuen i que cal fer-les. A tots ells gràcies.

Pel que fa a la meva presencia a la Talaia, tot va començar quan un company d'escola l'amic Joan Redón amb va fer 5 cèntims de que hi havia l'oportunitat de anar a la muntanya per fer caminades excursions i conèixer l'entorn, i tal dit tal fet, ja hem teniu a la Talaia per fermen soci segons consta en el registre l'1 de desembre de 1964, amb 13 anys.

Els inicis van ser molt interessants , tot era nou per mi, aquell local social al carrer Anselm Clavé, amb diverses seccions, potser no tantes com ara, tot era mes resumit, recordo les llargues tardes amb la taula de pim pom. Els campaments a Lurdes i tantes i tantes tertúlies de que podríem fer el cap de setmana proper, per descobrir nous horitzons.

Ja una mica mes grandet, un bon dia en Marcel·lí em proposa d'anar amb ell i la Margarida a participar a un Ralli d'alta muntanya, era l'any 1967, amb 16 anyets, era un repta per mi desconegut, total sols eren 3 dies d'un 18 de juliol, nomes es tractava de pujar l'Aneto i fer diversos cims de la zona, però vaig dir que si, cal recordar que vàrem

fer una bona actuació quedant els tercers, d'aquell Ralli en sorgiren d'altres, us tinc d'assegurar que en guardo un grat record, una experiència que em va marcar i molt.

Be, llavors el Marcel·lí i la Margarida es van plantejar de reunir uns quants joves que corríem per la Casa, i fer un curset Juvenil. Aquí ja va ser on vàrem aprendre a ser mes responsables, participar amb equip...., tot això sense donar-nos conta ens anaven nodrint d'experiències, que no es poden descriure en aquestes paraules, tal com va ser aquella sortida a Núria i Coma de Vaca, el pitjor dia de la seva vida donada la responsabilitat que va suposar portar un grup de canalla amb el contratemps de la boira i el fred d'aquella nit d'un 8 de desembre de 1968.

Marcel·lí Margarida gràcies de nou per la paciència d'aguantar aquella colla de adolescents, crec que vist ara que ja sumem uns quants anys no deuria de ser massa fàcil tot el que vàreu fer, crec que mai us estaré prou agraït.

Doncs aquí no acaba la cosa, aquell curset duia un final amb premi de que pel fet de participar i fer la feina el millor possible teníem una puntuació que ens portaria a qui tingues mes punts a un viatge de final de curs a pujar el Montblanc , el que tingui millor puntuació tenia el viatge pagat, l'Assumpta Baig i jo mateix vàrem empatar a punts la qual cosa ens dugué a tots dos a gaudir de la providència. El mes d'agost del 1969, sortíem amb un autocar petit però plens d'il·lusions amb una colla de companys de l'entitat cap a Chamonix I així fou que a primers d'aquell mes, la colla capitanejada pel matrimoni Ferrer Paterna assolíem el cim del Montblanc, no cal dir que érem uns aprenents, doncs veient les fotografies amb el

material, la roba i les preparacions per tal fita era pura fantasia i emoció.

Menys mal que el bon temps ens va acompanyar.

Després el viatge es va allargar passant per Zermat per poder contemplar el majestuós Cervino i d'altres poblacions italianes , franceses i cap a casa, per poder-ho explicar tot als amics i familiars.

També recordo els inicis de l'esquí, la primera a Núria, la Molina, a Cerler amb l'Ordovàs encara no hi havia pistes, i les Setmanes Santes de 5 dies a Llessuí, quan van inaugurar les pistes, ara tancades, als vespres a cal Arturu ratafia de la bona i bona harmonia.

Participacions a les Marxes de descripció, Rallis de baixa muntanya de Casa nostre i també amb altres entitats formant equip amb diversos companys. I altres activitats que ens feien gaudir de la natura.

També us diré que durant un període de temps vaig fer un parèntesi per raons familiars i laborals.

Mentrestant la Talaia seguia amb noves generacions, local nou, fites importants a cims com el Cho-Oyu, escalades a parets de vertigen, coves i avencs,.... cal també destacar el llibre que va fer en Pitu Blanes amb col·laboració amb mes companys el qual resumia la nostra historia dels seus primers 50 anys, cal remarcar que l'any 2025 en farem 70....

Un projecte que cal elogiar es el Grup de Muntanya en Família, i Grup de Joves, per anar fent caliu i apropar a les noves generacions a participar de la nostra casa.

Actualment des de fa ja uns quants anys de nou integrat a participar amb les activitats, he gaudit amb les anades a cims Pirinencs, o al Montseny amb la colla de veterans, l'any passat al Pedraforca amb la companyia de l'amic Joan Toledano, també actualment col·laborant a la Secció de Senders, us puc dir que es una tasca molt engrescadora.

A l'Arxiu-Biblioteca, digitalitzant documents i fotografies antigues he descobert racons de la nostra historia escrita i fotografiada en B/N, també en color, que convido a tots a fer-li una ullada, allà veureu com d'una manera totalment senzilla però amb fort esperit es desenvolupaven fets, sense massa informació prèvia, avui ja ho tenim quasi tot previst abans d'anar-hi. Es emocionant reconèixer i recordar als antics companys que com he dit avui ja no hi son entre nosaltres.

Be per anar finalitzant la meva aportació en aquest parlament us voldria demanar que no defalliu, que mantinguem sempre entre tots una AE Talaia forta, felicitar a totes les persones que han rebut les medalles de reconeixement de 25 i 50 anys d'antiguitat a la nostra Entitat.

Us deixo uns fulls en blanc per anar escrivint la nostra futura historia, desitjar-vos unes Bones Festes a tots els socis.

En acabar voldria que tots dediquéssim un fort aplaudiment a aquesta Entitat que es la nostra.

Visca la Agrupació Excursionista Talaia i aquesta Terra Nostra Catalunya.

Salut i muntanyes per a tothom.

ISIDRE POCH MILÀ, Soci 886

15 – DESEMBRE – 2023